

POSTULAÇÃO
 DE FRANCISCO E JACINTA MARTO

BŁOGOSŁAWIENI FRANCISZEK I HIACYNTA MARTO

• ❁ ❁ ❁ • Biuletyn Pastuszków • ❁ ❁ ❁ •

„Ja czułem, że Bóg
 jest we mnie, ale nie
 wiedziałem,
 jak to się stało!”

Franciszek Marto

Słowo wstępne

Fatima jest zaproszeniem do bycia blisko Boga.

Refleksja

Objawienia Anioła – wyraz miłości Boga, wzywającego do adoracji.

Świadectwo

Jak pastuszkowie, uczmy się w „szkole Maryi”.

SŁOWO WSTĘPNE

Ângela de Fátima Coelho, asm

Objawienia Anioła w Fatimie, wspomniane w Świętym Roku Miłosierdzia, uświadamiają nam, że Boże miłosierdzie odgrywa kluczową rolę w orędziu fatimskim oraz że orędzie to wzywa nas do przyjęcia postawy adoracji, która odmienia ludzkie życie. W Fatimie objawił się Bóg miłosierny, z troskany o ludzi, którym przyszło żyć w wyjątkowo trudnych czasach.

Zachęcając pastuszków do adoracji, Anioł zaprasza widzających do bycia blisko Stwórcy. Pełne miłoś-

ci spotkanie z Bogiem zaowocuje w życiu dzieci poczuciem troski o drugiego człowieka i zobowiązaniem do ponoszenia ofiary za bliźnich. Z osobistego obcowania z Najwyższym wyrasta wewnętrzna gotowość widzających – a wraz z nimi każdego z nas – do wpisania swego życia w losy świata.

Spośród wielu ważnych i wartych zapamiętania treści płynących z objawień Anioła, podkreślmy dziś gotowość do współdziałania z Bogiem, która nadała losom dzieci nowy wymiar i dała im „ży-

cie w obfitości”. Bóg troszczy się o każdego człowieka, każdego zaprasza do życia miłosierdziem i dla miłosierdzia.

W czasie, w którym chrześcijanie przygotowują się do ponownego przeżywania tajemnicy paschalnej, upamiętniającej dar Chrystusa złożony za nas, życzę wszystkim czytelnikom Biuletynu Pastuszków, aby odnaleźli w sobie powołanie do adoracji – najpiękniejszego spotkania z Bogiem Miłosiernym. ♥

„TRÓJCO PRZENAJŚWIĘTSZA... UWIELBIAM CIĘ ZE CZCİĄ NAJGŁĘBSZĄ”

Adoracja – odpowiedź na miłość Boga

„(...) w Twej światłości oglądamy światłość” (Ps 36,10)

André Pereira

Pierwsze, niejasne zwiastuny objawień fatimskich miały miejsce już w 1915 r. Jednak zasadniczym wstępem do wydarzeń w Fatimie były trzy objawienia Anioła – na wiosnę, w lecie i na jesieni 1916 r. To one wprowadziły widzających w świat owej szczególnej manifestacja Boga wobec ludzi. Pastuszkowie fatimscy poznali Boga Ojca, Syna i Ducha Świętego – w Trójcy Jedyne Boga, który jest miłością, który kocha i jest kochany w świecie udręczonym przez brak miłości. Poznali Boga, a On w niezwykle sposób stał się obecny w ich skromnym i prostym życiu.

Doświadczenie Boga, do którego przygotowuje widzających Anioł, rozpoczyna wezwanie do adoracji: „Módlcie się ze mną. [] O mój Boże, wierzę w Ciebie, uwielbiam Ciebie, ufam Tobie, kocham Cię” (Wspomnienia siostry Łucji, s. 175-176). Dzieci nie przestaną już adorować Boga, który im się objawia się w łasce i miłości. Postawa adoracji okaże się właściwa wobec ogromu tajemnicy, jaka się przed nimi roztacza. Przyjmując tę postawę w każdej chwili swego życia, ci, którzy poddali się powołaniu miłości i do miłości, w ciszy adoracji wypełnionej zachwycającą obecnością Boga, odnajdą właściwe miejsce, aby Mu odpowiedzieć.

Podczas objawień Anioła widzający odczuwają obecność Boga, w którego świetle zobaczą się ponownie w czasie spotkania z Matką Boską Różańcową. Prostracja Anioła skłania ich do przyjęcia takiej samej postawy,

wyrażającej pokorę i pełne ufności oddanie Bogu.

Odpowiedź widzających nie następuje w próżni, ale w nadprzyrodzonej atmosferze mistycznego przeżycia angelofanii, przynoszącej doświadczenie osobistej i intymnej relacji z Bogiem: „Atmosfera nadprzyrodzoności, która nas otaczała, była tak silna, że przez długi czas prawie nie zdawaliśmy sobie sprawy z naszego istnienia. Pozostawaliśmy w tej samej pozycji, w której nas zostawił Anioł i powtarzaliśmy ciągle tę samą modlitwę. Obecność Boga odczuwaliśmy tak silnie i głęboko, że nawet nie odważyliśmy się rozmawiać ze sobą” (Wspomnienia, s. 176).

Relacja bliskości z Bogiem wkrótce zamieniła się w troskę, pełną miłości odpowiedzialność i otwartość na potrzeby bliźnich, szczególnie tych, którzy nie wierzą, nie uwielbiają, nie kochają, nie ufają: „Te słowa Anioła wryły się w naszych umysłach jak światło, które nam pozwoliło zrozumieć, kim jest Bóg, jak nas kocha i jak pragnie być przez nas kochany” (Wspomnienia, s. 176-177).

Adoracja jest „teologalną odpowiedzią na Bożą inicjatywę” (Bueno de la Fuente, A mensagem de Fátima. A misericórdia de Deus: o triunfo do amor nos dramas da história [Orędzie fatimskie. Miłosierdzie Boże: triumf miłości w dramatach historii], w wersji portugalskiej s. 181). Adoracja sprawia, że wiara, nadzieja i miłość – cnoty teologalne otrzymane jako dar – zyskują

konkretny i praktyczny wymiar, wyrażający się dziękczynieniem i uwielbieniem Boga; tego Boga, którego każdy z nas kocha i zna „osobiście”, tego Boga, który jest sednem komunii miłości; Boga obecnego w historii świata i w każdej indywidualnej ludzkiej biografii, w której dokonuje się zbawienie.

Pedagogiczny plan objawień Anioła wobec pastuszków – i wobec nas – to zachęta do adorowania Boga, którego oblicze znamy, którego piękna doświadczamy, do uwielbiania Światła, w którym widzimy światłość (por. Ps 36, 10); to propozycja życia adoracją i miłością, która odpowiada na miłość. Poprzez zaproszenie do modlitwy adoracyjnej, pastuszkowie zostają powołani do chrześcijańskiej proegzystencji. Wprowadzeni w kontemplację trynitarnego oblicza Boga („Trójco Przenajświętsza, Ojcze, Synu, Duchu Święty, uwielbiam Cię ze czcią najgłębszą”, Wspomnienia, s. 177), poznając „jak Bóg nas kocha”, dzieci przyjmują bezwarunkowo trudny, ale miły ich sercom obowiązek składania ofiar z siebie za tych, którzy żyją bez Boga.

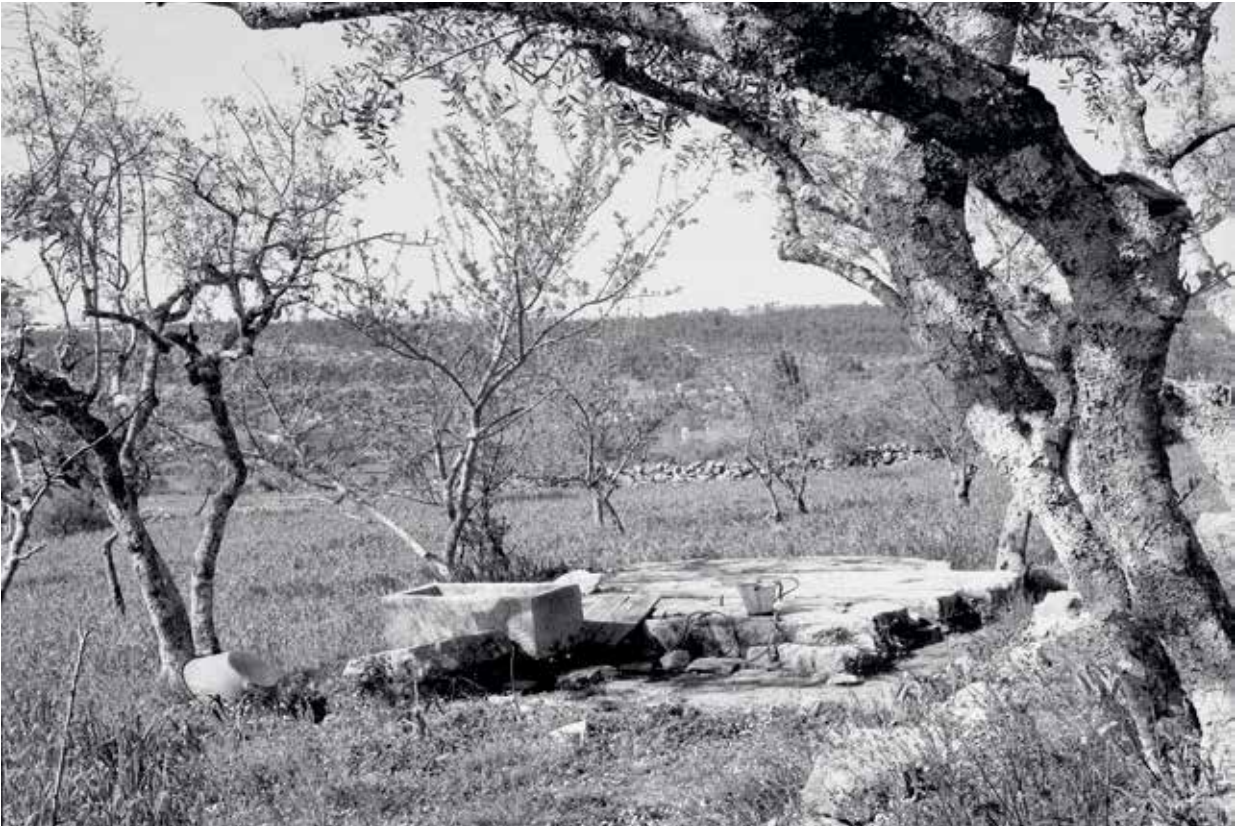
Anioł wprowadza dzieci w misterium Eucharystii – „Przyjmijcie Ciało i Krew Jezusa Chrystusa” (Wspomnienia, s. 177). Eucharystyczna ofiara będzie od tej chwili nadawać rytm ich życiu – życiu ofiarowanemu w pełnym miłości darze z siebie.

W osobach Hiacynty, Franciszka i Łucji, w ich życiu ofiarowanym

Bogu za bliźnich, w niewinnym poświęceniu i pełnym miłości oddaniu, znajdujemy prostoduszny

wyraz doświadczenia Boga Miłości. Jego miłosierne oblicze winniśmy kontemplować i adoro-

wać i – jak troje małych pasterzy – ukazywać poprzez nasze życie. ♥

“Poprzez zaproszenie do modlitwy adoracyjnej, pastuszkowie zostają powołani do chrześcijańskiej proegzystencji.”

»» Świadectwo ««

Z PASTUSZKAMI W „SZKOLE MARYI”

Klub Przyjaciół Pastuszków

Najtrudniej mówić o tym, co rodzi się z nami i towarzyszy nam od kołyski... Już nasi dziadkowie poznawali prawdy zawarte w orędziu fatimskim. To oni od dzieciństwa uczyli nas modlitwy. Słowa, które poznaliśmy jako dzieci, zostaną w nas na zawsze... Na przykład te, tak często przypominane, wypowiedziane przez papieża Jana Pawła II do dzieci 13 maja 2000 r. podczas beatyfikacji Franciszka i Hiacynty:

„Ostatnie słowo kieruję do dzieci. [...] Poproście swoich rodziców i wychowawców, aby oddali was do «szkoły» Matki Bożej, aby nauczyła was być takimi, jak pastuszkowie, którzy starali się czynić wszystko, czego Ona od nich żądała. Zapewniam was, że «większy czyni się postęp przez krótki czas posłuszeństwa i uległości wobec Maryi, niż przez całe lata osobistych wysiłków, podejmowanych wyłącznie własnymi siłami»”.

Właśnie to staramy się robić każdego dnia: uczyć się w „szkole Maryi”. I nauka ta okazuje się bardzo pożyteczna w naszym życiu. Hiacynta uczy nas cierpliwości i akceptacji cierpienia w imię wyższego celu, jakim jest nawrócenie grzeszników. Franciszek jest przyjacielem Pana Jezusa – prawdziwym przyjacielem, który towarzyszy Mu przed Najświętszym Sakramen-

Właśnie to staramy się robić każdego dnia: uczyć się w „szkole Maryi”

tem i będąc blisko cierpiącego człowieka oraz modli się za grzeszników, by więcej nie obrażali Boga. Łucja pokazuje, jak wytrwale, cierpliwie i z modlitwą upowszechniać orędzie objawień, o co prosiła najstarszą z widzających Matka Boska.

Mamy pewność, że w tym, co robimy nigdy nie jesteśmy sami. Niepokalane Serce Maryi jest naszą tarczą i ucieczką we wszystkich chwilach strapienia. ♥

»»» ♥ «««
MODLITWA

Przenajświętsza Trójco, Ojczy, Synu i Duchu Święty, wielbię Ciebie w najgłębszej pokorze. Z głębi serca i mojej duszy dzięki Ci składam za objawienia Najświętszej Maryi Panny w Fatimie.

Boże, jeśli to przyczyni się do większej chwały Twojej i dobra naszych dusz, przez zasługi Najświętszego Serca Jezusa i przyczynę Niepokalanego Serca Maryi, błagam Cię, byś raczył wstawić w Kościele Świętym błogosławionych Hiacyntę i Franciszka udzielając nam za ich wstawiennictwem łaski, o które Cię pokornie prosimy. Amen.

Ojczy nasz... Zdrowaś Maryjo... Chwała Ojcu... ♥

»»» WYDARZENIA «««

LUTY

DZIEŃ PASTUSZKÓW

W lutym najważniejszym wydarzeniem w życiu Sanktuarium Fatimskiego są obchody liturgicznego wspomnienia błogosławionych Franciszka i Hiacynty Marto.

19 lutego po południu w kaplicy Najświętszego Sakramentu rozpoczęła się modlitwa eucharystyczna pod hasłem „Adoracja z pastuszkami”. Serce wigilijnych uroczystości liturgicznego wspomnienia Franciszka i Hiacynty były tej nocy Kaplica Objawień i bazylika Matki Boskiej Różańcowej z Fatimy.

Uroczystości w dniu 20 lutego rozpoczęły się od modlitwy różańcowej, po której odprawiono Mszę św. z błogosławieństwem dzieci. Po południu w bazylice Trójcy Przenajświętszej odbyła się katecheza i różaniec dla dzieci.

Późnym popołudniem w „Domu Świec” miała miejsce prezentacja książki pt. „Misja Franciszka” autorstwa Marii Teresy Maia Gonzales. Ta znana portugalska autorka napisała na prośbę Sanktuarium Fatimskiego opowiadanie dla młodzieży, poświęcone wydarzeniom i orędziu fatimskiemu, szczególnie zaś życiu i duchowości pastuszków. Jak

mówi pisarka, w opowiadaniu, którego narratorką jest współczesna nastolatka, „troje młodych ludzi, żyjących w XXI wieku, przyjmuje i stara się zrealizować w praktyce orędzie przekazane w Cova da Iria przez Panią z nieba, tak jak to czynili Franciszek, Hiacynta i Łucja”. Dzień zakończył II Koncert Upamiętniający Pastuszków Fatimskich, który odbył się w kościele parafialnym w Fatimie. Utwór „Ex ore infantium”, nawiązujący do trzech głównych elementów orędzia fatimskiego: nawrócenia, pokoju i modlitwy, wykonał chór Vox Aetherea; dyrygował Alberto Medina de Seïça.

Dziękujemy ze wszystkie darowizny przesłane nam, aby pokryć wydatki związane z prowadzeniem Procesu Kanonizacyjnego Pastuszków. Bez tej materialnej pomocy prowadzenie tego Procesu byłoby niemożliwe.

Wszystkich, którzy pragną wspomagać tę sprawę prosimy o przesyłanie środków na następujące konto:

Postulação Francisco e Jacinta Marto
Banco Millennium BCP

IBAN: PT 50-0033-0000-45340426373-05
SWIFT: BCOMPTPL

DANE TECHNICZNE

Zwolnione z obowiązku rejestracji w ERC (portugalski Urząd Regulacji Mediów) na podstawie zarządzenia Dec. Reg. 8/99 de 9/6 art. 12 n.º 1A
Kwartalnik – ISSN 1645-1309
DYREKTOR: S. Ângela de Fátima Coelho ASM
WYDAWCA I WŁAŚCICIEL: Postulacja Franciszka i Hiacynty Marto
ADRES: Rua de S. Pedro 9, Apartado 6 – 2496-908 FÁTIMA (Portugalia)

KONTAKT: tel: (00 351) 249 539 780 • fax: (00 351) 249 539 789
e-mail: secretariado@pastorinhos.com

www.pastorinhos.com

DRUK: Gráfica Almondina, Zona Industrial 2354-909 Torres Novas